

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 2

Fylke: Buskerud

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Sigdal

Emne: Transporter høy

Bygdela: Eggdal

Oppskr. av: Kimit Jellum

Gard:

(adresse): Eggdal

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Slått i utmarken var almindelig for ca. 100 år siden. I hamnehagen på Jellum er det en „slåtte-bråte“. Der var det „okg = bredd“, se bestefar (så tykt at det måtte breies over hele stykket.)

Utmarksslåttene holdt seg lenge på minste gårdene og plassene.

De som ikke hadde hest dro høyet på skimeikjelke om vinteren, og på drakjerre (dragarkjerre) med høyborn om sommeren.

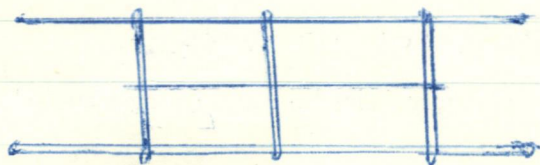
2. Birsvalk var almindelig på små plasser og søter, der hest ikke ble brukt. Birsvalk er laget ~~laget~~ av en lang, tynn bjørk, og toppen vries, og leges om til en løkke.

En la „kjemmer“ i birsvalken, og når det var nok, tok en opp løkka, og den som skulde bære tok den tykke enden og kledde denne inn i løkka, og begge dro til. Hjelpes = mannen løftet bora opp, og han som

Var "lufsa" på kjoa, for at det lode
kjoet skulde falle av.

Løypespen er ikke brukt i Eggedal.
Alle familien var med i kjoerna.

Til å frakte kjo med, bruktes bare:

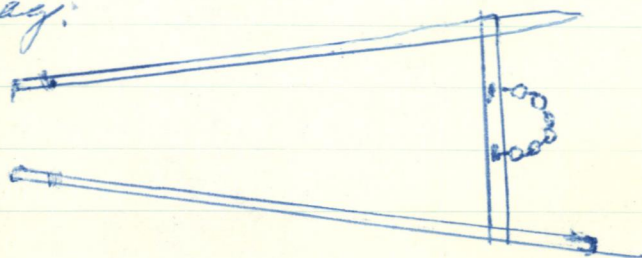

Stemene var lange som kornstaurer,
og kvistrerne 80-90 cm. Disse
braktes av en mann utfor bakke,
men i motbakke satte 2 mann
bare.

3. Var det ulund veg, kjørtes på
vinterfjere.

4. I bestefars tid (1822-1918) var
det få som hadde annet å kjøre
på enn slide. Og ennå bruktes slide
på setrene.

Men så ble det "rulle-dear". Med
niel fasan og små hjul bak. Disse
lekkehjul bruktes samtidig til kjure.
Draget var enten skokler, eller et
tunnedrag.

Både på slide og vogn bruktes "hjørings-
stong" med tang og krok i enden.